

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Haralda Stiffela a sudcov JUDr. Jany Serbovej, JUDr. Petra Hatalu, JUDr. Petra Szaba a JUDr. Juraja Klimenta, na neverejnom zasadnutí konanom 7. septembra 2009 v Bratislave, v trestnej veci obvineného **M. D.**, vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 2 T 6/2004, prejednal dovolanie, ktoré podal obvinený M. D., proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. marca 2007, sp. zn. 1 To 112/2006, a takto

r o z h o d o l:

Podľa § 382 písm. d) Tr. por. dovolanie obvineného M. D. **sa o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e:

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. augusta 2006, sp. zn. 2 T 6/2004, bol obžalovaný M. D. uznaný za vinného z trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 215 ods. 1 písm. a) Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, ako obzvlášť nebezpečný recidivista podľa § 41 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, na tom skutkovom základe, že

najneskôr od A. do X. v obci K., okres R. S., v rodinnom dome č. X., na dvore, v záhrade a na ulici pred týmto domom, svojej duševne chorej družke M. P., nar. X., často nadával, šikanoval ju, ťahal za vlasy, bil rukami, palicou, kutáčom, prútom a inými predmetmi, kopal ju, zaháňal jej na tele cigaretové ohorky, priväzoval ju v kuchyni o vodovodnú batériu, aby nemohla vyjsť z domu, čím jej spôsobil početné pomliaždeniny, podkožné krvné výrony, odreniny, popáleniny, ktoré by si v jednotlivých prípadoch spravidla vyžiadali práceneschopnosť trvajúcu sedem až štrnásť dní, keby poškodená pracovala a zamykaním brány jej zamedzoval vychádzať na ulicu,

hoci už bol odsúdený Okresným súdom v Rimavskej Sobote, a to :

1. rozsudkom, sp. zn. 4 T 10/86 z 30. januára 1986 pre lúpež podľa § 234 ods. 1 Tr. zák., na trest odňatia slobody vo výmere tri roky, ktorý vykonal v prvej a v druhej nápravnovýchovnej skupine od 30. novembra 1985 do 30. novembra 1988,

2. rozsudkom, sp. zn. 4 T 116/93 z 27. októbra 1993 v spojení s uznesením, sp. zn. 4 T 116/93 z 11. januára 1995, pre pokus ublíženia na zdraví podľa § 8 ods. 1, § 222 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere dva roky, ktorý vykonal v druhej nápravnovýchovnej skupine od 27. júna 1998 do 27. júna 2000,

3. rozsudkom, sp. zn. 4 T 123/94 z 28. septembra 1994 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 8 To 1911/94 z 10. novembra 1994 pre ublíženie na zdraví v zmysle § 222 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere štyri roky, ktorý vykonal v druhej nápravnovýchovnej skupine od 27. júna 1994 do 27. júna 1998.

Krajský súd za to obžalovanému uložil podľa § 215 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 43 ods. 1 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov so zaradením na výkon tohto trestu podľa § 39a ods. 3 Tr. zák., účinného do 1. januára 2006, do III. (tretej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b), písm. c), § 74 Tr. zák., mu bolo uložené ochranné protialkoholické ústavné liečenie.

Podľa § 228 ods. 1 Tr. por., účinného do 1. januára 2006, bol obžalovaný zaviazaný nahradiť škodu poškodenej M. P. v sume 7 200 Sk a Z. P. S., a. s., v sume 11 814 Sk.

Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 7. marca 2007, kedy Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací, uznesením sp. zn. 1 To 112/2006 podľa § 256 Tr. por. (zákon č. 141/1961 Zb. v znení neskorších predpisov) odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

Odpis uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky bol obvinenému, resp. jeho obhajkyni doručený 30., resp. 27. apríla 2007.

Krajský súd v Košiciach predložil dňa 16. júla 2009 Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie, ktoré podal obvinený M. D. vlastným písomným podaním, ktoré bolo doručené

krajskému súdu 20. apríla 2009 a smerovalo proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2 T 6/04, podľa obsahu však proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 7. marca 2007, sp. zn. 1 To 112/2006. V tomto dovolaní obvinený rozoberá skutkové okolnosti trestného činu z ktorého bol uznaný za vinného a zároveň žiada súd, aby mu na účely dovolania ustanovil obhajcu, lebo žiadny advokát mu nechce v jeho mene napísať a podať dovolanie.

Predseda senátu Krajského súdu v Banskej Bystrici listom zo 6. mája 2009 obvineného v zmysle § 379 ods. 1 Tr. por. písomne vyzval, aby podal dovolanie prostredníctvom obhajcu, s poučením, že ide o nevyhnutnú náležitosť dovolania, ktorej nesplnenie je dôvodom na odmietnutie dovolania. Na odstránenie uvedeného nedostatku jeho dovolania mu určil lehotu 30 dní. Obvinený uvedený nedostatok neodstránil, ale ďalším listom z 10. júna 2009 žiadal súd, aby mu obhajcu ustanovil, lebo nemá prostriedky na zaplatenie advokáta.

Dovolací súd preskúmal predložený spisový materiál v predmetnej trestnej veci a dospel k záveru, že dovolanie obvineného je nevyhnutné odmietnuť podľa § 382 písm. d) Tr. por., lebo nebola splnená základná podmienka na podanie dovolania v zmysle § 373 Tr. por., a to ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 373 ods. 1 Tr. por. obvinený alebo osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu.

Podľa § 379 ods. 1 Tr. por. ak podanie nie je úplné alebo má iné odstrániteľné chyby, predseda senátu vyzve osobu oprávnenú podať dovolanie alebo obhajcu obvineného, aby tieto nedostatky odstránil. Predseda senátu zároveň určí primeranú lehotu na ich odstránenie. Ustanovenie § 311 ods. 3 platí primerane.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti boli splnené zákonné podmienky na postup podľa ustanovenia § 382 písm. d) Tr. por. lebo obvinený nesplnil základnú procesnú podmienku dovolania, ktorou je podanie dovolania prostredníctvom obhajcu, hoci na to bol súdom riadne vyzvaný a bola mu na to určená primeraná lehota.

Argumentácia obvineného uvedená v jeho dovolaní, podľa ktorej má právo na to, aby mu bol za účelom podania dovolania obhajca ustanovený je neopodstatnená. Ustanovenie § 40 ods. 1 Tr. por. nie je možné v dovolacom konaní vo vzťahu k podaniu dovolania obvinenými aplikovať,

nakoľko ustanovenie § 373 ods. 1 je lex specialis k ustanoveniu § 40 ods. 1 Tr. por., čo vyplýva z dikcie ustanovenia § 373 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého obvinený môže podať dovolanie len „prostredníctvom“ obhajcu. Uvedené ustanovenie (s dôrazom na slovo „prostredníctvom“) totiž predpokladá, že dovolanie obvineného bude už v čase podania na súd písomne vyhotovené obhajcom, z čoho vyplýva, že obvinený musí mať obhajcu (advokáta) na podanie dovolania ešte pred jeho podaním. Vzhľadom na to, že dovolacie konanie je konaním výlučne návrhovým (nikdy sa nezačína ex offo, ale vždy len na základe podaného dovolania), Najvyšší súd Slovenskej republiky nie je pred podaním dovolania oprávnený robiť akékoľvek úkony súvisiace s dovolacím konaním (dovolacím súdom sa najvyšší súd stáva až podaním dovolania) a teda ani nemôže v čase pred podaním dovolania obvinenému obhajcu ustanoviť. Z toho vyplýva povinnosť obvineného na podanie dovolania obhajcu si zvoliť a tento mu nemôže byť za účelom podania dovolania ustanovený.

Vzhľadom na to, že obvinený M. D. nepodal dovolanie prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), a to ani po postupe podľa § 379 ods. 1 Tr. por., Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí, uznesením, bez preskúmania veci, musel jeho dovolanie podľa § 382 písm. d) Tr. por. odmietnuť.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 7. septembra 2009

JUDr. Harald Stiffel, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Sláva Drgoňová